

Słowo, tak wjeszje a twerdzje spuszcza. Najpredy so Krystuskej wschitkeho dobreho nadzije.

Potom jeho dalje sa niczo wjazny neprošy, hač so by jeno jene Słowo prajit. Na to so won swulkim Dowjerenjom a Wefeljom spuszcza, jako na ton jeniczki Schaz, a dyž won ton dostanje, da jeho Wotrocžkej na nicžim wjazny nebudže pohrachnyč, ale budže cziwny a czerstwy. Wuk ty to sa nim cziwic, kiž ty to Słowo Bože masch; Pšchetož tudy su te troschtne Polubenja Bože, so budže nam Boh psches Krystusa nadny, a my budžemy psches tu Wjeru do Krystusa Wodawanje tych Rjehow a wječne Žiwjenje dostać. Ale wono nam na tej Wutrobi pohrachnje, kotruž ton Hetman tudy mjejesche, ton šebi pomysłi, dyž ja to Słowo mam, da mam ja wschitko, da budže so borsy stać, šchtož to Słowo lubi. To my nemožemy cziwic, tehodla so stanje, so to Słowo kedžbu nimamy, a so tu Kwilu po druhich Wjezach rosladujemy, hač runje to Słowo wschehomozne je, a kajž ton Hetmann tudy wjeri, sešhač nemože, pschetož šchtož won šlubi, to dyrbi so wjeszje tak stać, a nam date bydž.

Njetk pak je tajka Wjera tešch tehodla cžim wjazny kwalenju, dokelž tu ton Hetman jedyn Pohan je, kotruž žane Sslubenje nima kajž cži Židži, nešmje šebi tehodla tu Čžesz pschizpicž, ani so teje šameje kwalicž, kotruž ton Lud Boži mjejesche. Pšchetož to je teje Wje-

ry Waschnje, so wona ponizne Wutrobny cžini, kotrež welje do so nedžerža a horde nešku, a so tehodla jeno na Božu Nadu a Ssmjelnosž spuszcžuju.

Teho možemy so tešch troschtowacž, so dyž tajka Myšl tešch do naschese Wutrobny pschindie, a my posnacž dyrbinny, so šmy kudži, hubeni Rjeschnizy, a so žanej Dostojnosžje a Saštuzby kwalicž nemožemy, so tolla nebychmy sazwyblowali, ale na Boži'n Polubenju šwjeru džerželi a jeho Nadu požadali. To so Bohu derje spodobaba, a čže je wot nas mjecz. Pšchetož hewak neby byta, a tešch nerjekata Nada, dy bychmy žylje nedostojnje a beš Saštuzby to Sslubenje nedostali. Kajž tudy ton Hetman, ton so nemože kwalicž, kajž cži Židži, so by jemu Boh šchto winojty byl, tehodla nešmje won šam psched teho Knesa Krystusa, ale myšli: Somnu je wschitko subene, ja dyrbu so na druhich Ludži spuszcžecž, džerži tehodla twerdzje na tem, ton Čžlowek je tak dobrocžiwny a šubosny, won me nebudže wopuschecžicž.

To rjeka, a je tešch jena prawa Wjera a Poniznosž, so so jedyn teje Nedostojnosžje dla boji, a tolla nezwybluje. Pšchetož Boh čže woboje wot nas mjecz, so nebychmy šprjenemu hordži byli, a šdruhemu, so nebychmy sazwyblowali, ale na tu Nadu we twerdej Wjeri čžakali; Kajž ton 147. Psalm praji: Ton Knes ma Spodobanje na tyšmi, kiž so jeho boja, a na jeho Dobrotu čžakaju.

To